

Asociácia na podporu obnoviteľných zdrojov energie

Nám. Sv. Egídia 102/10,
058 01 Poprad
IČO: 42 405 971
Tel: +421 903 142771
e-mail: asociacia@obnovitelnezdroje.eu
web: <https://obnovitelnezdroje.eu>

Ústavný súd Slovenskej republiky
Hlavná 110
042 65 Košice
podatelna@ustavnysud.sk

Elektronicky podpísané

Poprad 1. 12. 2025

VEC: Stanovisko *amicus curiae* (stanovisko odborného charakteru)

k návrhu senátu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. **9Csp/6/2025** na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 1 písm. b), čl. 125 ods. 2 a čl. 130 ods. 1 písm. d) Ústavy Slovenskej republiky

I. Úvodné vyhlásenie

Asociácia na podporu obnoviteľných zdrojov energie (APOZE) ako občianske združenie, ktorého predmetom činnosti je aj ochrana spotrebiteľov v energetike, si dovoľuje vo **verejnom záujme** predložiť Ústavnému súdu SR toto **stanovisko amicus curiae**.

Uvedomujeme si, že právny poriadok SR nepozná procesný inštitút „tretej strany“ v konaniach pred Ústavným súdom, tak ako je tomu v konaní pred Európskym súdom pre ľudské práva, alebo v civilnom či správnom konaní, avšak v praxi súd pripúšťa **odborné stanoviská tretích subjektov**, najmä ak osvetľujú širšie právne, spoločenské a ekonomické súvislosti, ktoré účastníci konania nemusia pokryť.

Žiadame preto Ústavný súd SR, aby toto stanovisko vzal na vedomie a **postúpil ho príslušnému senátu**, ktorý bude rozhodovať o návrhu Okresného súdu Rimavská Sobota.

II. Stanovisko odborného charakteru

1. Kontext konania vedeného pod sp. zn. 9Csp/6/2025

Predmetom pôvodného konania je žaloba o určenie, že **vyúčtovanie tepla bez objednávky** je nevyžiadaným plnením. Ide o významnú systémovú otázku s dopadom na desaťtisíce vlastníkov bytov, najmä tých, ktorí si ešte pred rokom 2014 zriadili individuálne vykurovanie.

K argumentácii žalobcu predkladáme doplnenie podstatných súvislostí z judikatúry Najvyššieho súdu SR a stanoviska generálneho prokurátúra.

2. Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 M Cdo 7/2011 (Príloha č. 2)

a) Kľúčová právna veta

Najvyšší súd SR potvrdil záver generálneho prokurátora, že:

Konečným spotrebiteľom je len ten, kto odoberá teplo alebo teplú úžitkovú vodu výlučne na vlastnú spotrebu.

Zároveň však súd zdôraznil, že:

Osoba s individuálnym vykurovaním a bez zmluvy s dodávateľom tepla nie je konečným spotrebiteľom tepla v byte.

Môže ním byť len vo vzťahu k teplu spotrebovanému v spoločných priestoroch.

Toto je zásadné pre posúdenie zákonnosti rozpočítavania tepla voči takýmto osobám.

b) Záver generálneho prokurátora v mimoriadnom dovolaní

Generálny prokurátor uviedol:

- **Základná zložka nákladov sa môže rozpočítavať len medzi konečných spotrebiteľov.**
- Osoby s individuálnym vykurovaním **nie sú** konečnými spotrebiteľmi pre teplo dodané do bytov.
- Sú konečnými spotrebiteľmi **iba** vo vzťahu k teplu dodanému do spoločných priestorov.

Najvyšší súd SR tieto závery akceptoval.

c) Logický a zákonný dôsledok

Z uvedeného vyplýva:

- osoba s individuálnym vykurovaním **nie je konečným spotrebiteľom** tepla pre svoj byt,
- nemôže byť preto zahrnutá do základnej zložky nákladov podľa zákona č. 657/2004 Z. z.,
- nemá zmluvný vzťah s dodávateľom centrálného tepla,
- žiadne teplo do bytu jej nie je dodávané ani merané.

Judikatúra je v tejto otázke jednoznačná.

d) Systémový nesúlad právnych predpisov

Súčasná právna úprava vykazuje rozpor medzi:

- **zákonom č. 657/2004 Z. z.** – presné definície odberateľa a konečného spotrebiteľa, viazané na skutočný odber tepla,
- **vyhláškou MHSR/ÚRSO č. 503/2022 Z. z.** – ktorá v niektorých ustanoveniach nerozlišuje medzi
  - odberateľmi,
  - konečnými spotrebiteľmi,
  - osobami s individuálnym vykurovaním.

Následkom je, že vyhláška **ukladá povinnosti subjektom, ktoré podľa zákona nie sú konečnými spotrebiteľmi.**

e) Súvislosť s postupom Generálnej prokuratúry SR

APOZE podala 9. 9. 2024 podnet generálnemu prokurátorovi na začatie konania podľa čl. 125 Ústavy.

Podnet bol odmietnutý, hoci:

- existuje zjavný nesúlad právnych predpisov,
- ide o opatrenia so zásadným dopadom na vlastníkov bytov,
- generálny prokurátor v minulosti v **identickej právnej otázke už konal**,
- Najvyšší súd SR potvrdil správnosť jeho právneho záveru.

Za týchto okolností je na mieste otázka, či nedošlo k zlyhaniu výkonu zákonného dohľadu.

f) Záver pre aplikačnú prax

Osoba s individuálnym vykurovaním môže byť konečným spotrebiteľom **len vo vzťahu k spoločným priestorom**, nie vo vzťahu k teplu dodávanému do bytu.

Z toho vyplýva:

- **nesmie byť zahrnutá do základnej zložky nákladov na teplo dodávané do bytov**,
- musí platiť len za teplo v spoločných priestoroch.

Tento záver je v súlade:

- so zákonom č. 657/2004 Z. z.,
- s judikatúrou Najvyššieho súdu SR,
- s argumentáciou generálneho prokurátora.

III. Doplnujúce ústavnoprávne súvislosti

V Prílohe č. 1 prikkladáme **Právne odôvodnenie a analýzu súladu zákona č. 100/2014 Z. z. o tepelnej energetike s Ústavou SR**, v ktorej poukazujeme najmä na:

- retroaktívny zásah vyhlášky č. 503/2022 Z. z. do práv vlastníkov bytov s individuálnym vykurovaním,
- neprípustné rozšírenie povinností mimo rámca zákona,
- zásah do vlastníckeho práva a zmluvnej autonómie,
- preferenciu obchodných záujmov dominantných dodávateľov tepla.

IV. K rozhodovacej praxi Ústavného súdu SR

Uznesenia:

- **PL. ÚS 7/2023-14** (14. 6. 2023),
- **III. ÚS 81/2025-31** (6. 2. 2025),
- **IV. ÚS 181/2025-42** (22. 4. 2025),

potvrďujú, že Ústavný súd opakovane odmieta podania smerujúce proti vyhláske č. 503/2022 Z. z., najmä pre nedostatok právomoci navrhovateľov.

Podľa nášho názoru to vedie k tomu, že súd **de facto umožňuje pokračovanie právne vadnej praxe**, ktorá v skutočnosti odporuje:

- zákonu č. 657/2004 Z. z.,
- judikatúre NS SR,
- princípom právneho štátu.

V. Záverečný návrh APOZE

Na základe všetkých uvedených skutočností si dovoľujeme požiadať Ústavný súd SR, aby:

1. **prijal toto stanovisko amicus curiae,**
2. **založil ho do spisu,**
3. **postúpil ho senátu,** ktorý bude rozhodovať o návrhu senátu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 9Csp/6/2025,
4. pri rozhodovaní prihliadol na argumenty uvedené v tomto stanovisku a jeho prílohách.

S úctou,

František Bednár
predseda APOZE

Prílohy:

1. Právne odôvodnenie a analýza súladu zákona č. 100/2014 Z. z. o tepelnej energetike s Ústavou SR
2. Uznesenie NS SR sp. zn. 2 M Cdo 7/2011

Na vedomie:

- Úrad vlády Slovenskej republiky
- Poslanci Národnej rady Slovenskej republiky

Právne odôvodnenie a analýza súladu zákona č. 100/2014 Z. z. s Ústavou Slovenskej republiky, pre právne podanie, sťažnosť, žalobu alebo podnet na Ústavný súd SR.

Novela zákona o tepelnej energetike z roku 2014 a jej zásah do vlastníckych a spotrebiteľských práv občanov

(Právne odôvodnenie a analýza súladu s Ústavou SR)

Východiská problému

V rozpore so zásadami ukončenia direktívneho riadenia po roku 1989 vláda Roberta Fica od roku 2014 uzákonila vynútenú závislosť vlastníkov bytov od centrálného dodávateľa tepla, čím zasiahla do ich ústavou garantovaných práv.

Novela zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike prijatá v roku 2014 zásadne obmedzila možnosť vlastníkov slobodne rozhodovať o spôsobe vykurovania a prípravy teplej vody.

I. Úvod

Zákonom č. 100/2014 Z. z. prijala Národná rada Slovenskej republiky novelu zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike, ktorou bolo v § 20 ods. 1 vypustené zákonné oprávnenie *konečného spotrebiteľa* – vlastníka bytu alebo nebytového priestoru – ukončiť odber tepla z centrálného zdroja. Nové znenie § 20 ods. 1 umožňuje ukončiť odber tepla výlučne „odberateľovi“ (správcovi, spoločenstvu), čím došlo k popretiu individuálnych práv vlastníkov.

Táto právna úprava predstavuje zásah do **ústavne garantovaného vlastníckeho práva, slobody podnikania, práva na ochranu spotrebiteľa**, ako aj do **zásady proporcionality a zákazu svojvoľnosti** podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy SR.

II. Právny stav pred novelou (2005 – 2014)

Pôvodné znenie § 20 ods. 1 zákona č. 657/2004 Z. z.:

„Odberateľ a konečný spotrebiteľ môžu skončiť odber tepla
a) na základe zákona,
b) dohodou.“

Toto ustanovenie priznávalo vlastníkom bytov postavenie **samostatného subjektu**, ktorý môže rozhodnúť o ukončení odberu tepla. Zákon výslovne chápal vlastníka ako **konečného spotrebiteľa** (§ 2 ods. 3).

Výkon práva ukončiť odber bol teda **individuálnym právom vlastníka** – subjektu, ktorý nesie ekonomické dôsledky spotreby.

III. Právna úprava po novele z roku 2014

Nové znenie § 20 ods. 1:

„Odberateľ môže skončiť odber tepla na základe zákona alebo dohodou.“

Týmto zásahom:

- bol odstránený pojem „konečný spotrebiteľ“,
  - bola **odobratá právomoc jednotlivého vlastníka** ukončiť odber,
  - vznikla **závislosť vlastníka** od rozhodnutia správcu alebo spoločenstva,
  - bola fakticky zavedená **viazanosť na centrálné zásobovanie teplom**, hoci ide o súkromnoprávny vzťah.
-

IV. Ústavnoprávne hodnotenie

1. Zásah do vlastníckeho práva (čl. 20 ods. 1 Ústavy SR)

Ústava garantuje vlastníkom právo:

- držať majetok,
- užívať majetok,
- nakladať s majetkom.

Zákaz ukončiť odber tepla predstavuje **zásah do dispozičného práva**, pretože vlastník:

- nemôže rozhodnúť o technickom spôsobe vykurovania svojho bytu,
- je nútený odoberať službu od konkrétneho dodávateľa,
- je vystavený dlhodobému ekonomickému zaťaženiu, ktoré nemôže ovplyvniť.

Ústavný súd SR v ustálenej judikatúre konštatuje, že **ak zásah obmedzuje podstatu vlastníckeho práva, ide o neústavný zásah** (napr. I. ÚS 474/2013).

Uvedená novela obmedzuje vlastníkov **mimo rámca legitímneho verejného záujmu**, pretože:

- nevykazuje racionálny vzťah k ochrane verejného zdravia ani bezpečnosti,
- nepriemerane zvýhodňuje teplárenské podniky,

- popiera autonómiu vlastníkov bez individuálneho posúdenia.

2. Zásah do slobody voľby spotrebiteľa (čl. 52 a násl. Ústavy a čl. 169 ZFEÚ)

Spotrebiteľ má mať právo:

- **slobodnej voľby dodávateľa,**
- prístupu k technicky možným alternatívam,
- ochrany pred monopolným postavením.

Novelou zákona štát:

- **zrušil konkurenciu medzi zdrojmi tepla,**
- zaviedol vynútený **odber** od jedného dodávateľa,
- vytvoril **neprimeranú ochranu ekonomických záujmov teplární.**

Ide o porušenie zásad smernice 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách a zásad hospodárskej súťaže podľa čl. 55 Ústavy SR.

3. Porušenie zásady proporcionality (čl. 1 ods. 1 Ústavy SR)

Zásah do práv je ústavne prípustný len vtedy, ak je:

- **legitímny,**
- **vhodný,**
- **potrebný,**
- **primeraný.**

V danom prípade:

- cieľ (stabilita CZT) **nie je preukázaný,**
- opatrenie nie je **primerané**, keďže existujú menej invazívne alternatívy (technické podmienky pri odpájaní),
- zásah je **neprimerane široký**, týka sa všetkých vlastníkov bez ohľadu na technické podmienky domu,
- zásah je **trvalý a jednostranný**, bez kompenzácie.

Takéto opatrenie je v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu ČR aj SR o podmienkach zásahu do majetkových práv.

4. Zákaz svojvoľnosti a ochrana právnej istoty

Princíp právneho štátu podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy SR vyžaduje, aby zákonodarca:

- konal racionálne a predvídateľne,
- zachovával rovnováhu medzi verejným záujmom a právami jednotlivca.

Neodôvodnené vypustenie konečného spotrebiteľa z § 20 ods. 1 predstavuje legislatívnu zmenu bez primeraného zdôvodnenia alebo preukázania verejného záujmu.

V. Dôsledky právnej úpravy

Novela z roku 2014 spôsobila:

- vynútenú závislosť vlastníkov od centrálného dodávateľa tepla,
- odňatie možnosti prechodu na individuálne zdroje tepla,
- zvýšenie ekonomického zaťaženia vlastníkov,
- obmedzenie súťaže na trhu s energiami,
- nesúlad s európskymi princípmi energetickej efektívnosti a trhu.
- Prijatie vyhlášky č. 503/2022 Z. z. o rozúčtovaní tepla a teplej vody bývalým ministrom hospodárstva Karlom Hirmanom predstavovalo pokračovanie direktívneho presadzovania obchodných záujmov výrobcov tepla. Súčasne znamenalo retroaktívne postihnutie konečných spotrebiteľov, ktorí si ešte pred rokom 2014 zriadili individuálny zdroj tepla a ktorí sú dnes povinní uhrádzať okrem vlastných nákladov aj náklady za teplo z centrálného zdroja – hoci si ho neobjednali, nebolo im dodané, nebolo merané a nemajú k nemu žiadny zmluvný vzťah.

Tento stav je dlhodobo **neudržateľný** a v praxi generuje spory, porušuje práva vlastníkov a zvyšuje náklady domácností.

VI. Záver

Zákon č. 100/2014 Z. z., ktorým bol z § 20 ods. 1 vypustený konečný spotrebiteľ, predstavuje:

- neprímeraný a protiústavný zásah do vlastníckych práv,
- porušenie práv spotrebiteľa a hospodárskej súťaže,
- rozpor so zásadou proporcionality,
- svojvoľné obmedzenie individuálnych práv bez verejného záujmu.

Z vyššie uvedených dôvodov je možné uvažovať o:

- žalobe na správny súd,
- civilnej žalobe o neplatnosť zmluvného vzťahu alebo o určenie práv,
- sťažnosti na Ústavný súd SR pre rozpor zákona s Ústavou SR,
- podaní na Európsku komisiu pre porušenie práva EÚ v oblasti energetiky a ochrany spotrebiteľa.

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **N. B.**, bývajúceho v P., zastúpeného JUDr. J. S., advokátom v P., proti odporcovi s názvom **S.**, zastúpenému JUDr. K. M., advokátkou v P., **o zaplatenie 59,89 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 17 C 50/2009, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 4. marca 2010 sp.zn. 4 Co 206/2009 a rozsudku Okresného súdu Prievidza z 27. apríla 2009 č.k. 17 C 50/2009-56 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prievidza z 2. júla 2009 č.k. 17 C 50/2009-62, takto

r o z h o d o l :

Z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo 4. marca 2010 sp.zn. 4 Co 206/2009 a rozsudok Okresného súdu Prievidza z 27. apríla 2009 č.k. 17 C 50/2009-56 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prievidza z 2. júla 2009 č.k. 17 C 50/2009-62 a vec vracia Okresnému súdu Prievidza na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prievidza rozsudkom z 27. apríla 2009 č.k. 17 C 50/2009-56 v spojení s opravným uznesením z 2. júla 2009 č.k. 17 C 50/2009-62 zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal voči odporcovi zaplatenia 59,89 € s úrokmi z omeškania vo výške 6 % ročne zo sumy 57,90 € od 1. januára 2009 do zaplatenia a zo sumy 1,989 € od 9. januára 2009. Navrhovateľ nárok odôvodnil tým, že v priebehu rokov 2006 až 2009 zaplatil odporcovi v súvislosti s tým, že je vlastníkom bytu v bytovom dome uplatnenú sumu ako vyúčtovanie za spotrebu teplej úžitkovej vody a zálohu za teplú úžitkovú vodu, a to napriek tomu, že si vo svojom byte so súhlasom ostatných účastníkov bytov vybudoval samostatný zdroj teplej úžitkovej vody a odpojil sa od spoločných rozvodov. Navrhovateľovi súd uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania vo výške 16,50 € do troch dní

od právoplatnosti rozsudku k rukám alebo na účet advokátky odporcu. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že navrhovateľ vo svojom byte vykonal so súhlasom ostatných vlastníkov stavebnú úpravu, ktorá mala za následok, že sa odpojil od spoločného prívodu teplej úžitkovej vody, no vzhľadom na spoločné rozvody je v jeho byte naďalej technicky zabezpečená dodávka teplej úžitkovej vody zo spoločného zdroja. Preto súd prvého stupňa dospel k záveru, že je naďalej, a to aj napriek tomu, že vo svojom byte nemá namontovaný merač spotrebovanej teplej úžitkovej vody, povinný platiť odporcovi podľa § 9 vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetí č. 630/2005 Z.z. (ďalej len „vyhláška“) základnú zložku 10 % nákladov na prípravu teplej úžitkovej vody. Táto jeho povinnosť zodpovedá i ekonomickej podstate tohto vzťahu vlastníkov bytu tvoriacich spoločenstvo, v ktorom väčšina vlastníkov podľa rozhodnutia spoločenstva teplú vodu odoberá zo spoločného napojenia na rozvod tepla. Platenie základnej zložky zodpovedá vzťahu odberateľa tepla (ktorým je v tomto prípade spoločenstvo) a dodávateľa tepla. V tomto vzťahu je podstatným prvkom to, že spoločenstvo za teplo určené na prípravu teplej úžitkovej vody musí platiť bez ohľadu na to, koľko teplej vody je v bytovom dome skutočne spotrebované. I v prípade nulovej spotreby teplej vody v bytoch by spoločenstvo muselo platiť za teplo určené na prípravu teplej úžitkovej vody. Preto sa na úhrade nákladov na teplú úžitkovú vodu, prostredníctvom platenia 10 % základnej zložky musia zúčastňovať všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov v bytovom dome. Toto verejnoprávne obmedzenie rozhodovania vlastníkov bytov, chráni na úkor vlastníkov bytov, ktorí teplú úžitkovú vodu zo spoločných rozvodov neodberajú (či už z dôvodu odpojenia alebo šetrenia), rozhodnutie väčšiny vlastníkov spočívajúce v odbere tepla od odberateľa, ktorý bytovému domu dodáva teplo na prípravu teplej úžitkovej vody. Zodpovedá to tomu, že spoločenstvo dodávateľovi neplatí za odobratú teplú vodu v jednotlivých bytoch, ale za teplo, ktoré je určené na prípravu teplej vody. Preto v prípade platieb navrhovateľa nešlo u odporcu o bezdôvodné obohatenie, keďže právnym dôvodom týchto platieb bolo správne rozúčtovanie nákladov na úhradu plnení spojených s užívaním bytu podľa ustanovení vyhlášky. Preto prvostupňový súd návrh navrhovateľa zamietol. Právne svoje rozhodnutie ďalej odôvodnil ustanovením § 7a ods. 3, § 7b ods. 2 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo 4. marca 2010 sp.zn. 4 Co 206/2009 potvrdil rozsudok prvostupňového súdu v spojení s opravným uznesením z 2. júla 2009 č.k. 17 C 50/2009-62. Vyslovil, že odporcovi náhradu trov

odvolacieho konania nepriznáva. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa v danej veci, osvojil si aj dôvody napadnutého rozhodnutia vo veci samej. Odvolací súd poukázal na správnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa keď vychádzal zo zistenia, že navrhovateľ vo svojom byte vykonal so súhlasom ostatných vlastníkov bytov stavebnú úpravu, ktorá mala za následok, že sa odpojil od spoločného prívodu teplej úžitkovej vody. Vzhľadom však na spoločné rozvody je v byte navrhovateľa naďalej technicky zabezpečená dodávka teplej úžitkovej vody zo spoločného zdroja a preto je navrhovateľ povinný odporcovi v zmysle § 9 vyhlášky č. 630/2005 Z.z., ktorou sa ustanovuje teplota teplej úžitkovej vody na odbernom mieste, platiť základnú zložku 10 % nákladov na prípravu teplej úžitkovej vody. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že táto povinnosť navrhovateľa zodpovedá i ekonomickej podstate tohto vzťahu vlastníkov bytu tvoriacich spoločenstvo, v ktorom väčšina vlastníkov podľa rozhodnutia spoločenstva teplú vodu odoberá zo spoločného napojenia na rozvod tepla. Platenie základnej zložky zodpovedá vzťahu odberateľa tepla, ktorým je v tomto prípade spoločenstvo a dodávateľa tepla. Správne v tomto vzťahu súd prvého stupňa poukázal na to, že podstatným prvkom je tá skutočnosť, že spoločenstvo za teplo určené na prípravu teplej úžitkovej vody musí platiť bez ohľadu na to, koľko teplej vody je v bytovom dome skutočne spotrebované. I v prípade nulovej spotreby teplej vody, bytové spoločenstvo by muselo platiť za teplo určené na prípravu teplej úžitkovej vody a preto sa na úhrade nákladov za teplú úžitkovú vodu, prostredníctvom platenia základnej 10 % zložky musia zúčastňovať všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov v bytovom dome. Preto aj odvolací súd v súlade s názorom súdu prvého stupňa má za to, že ide o verejnoprávne obmedzenie rozhodovania vlastníkov bytov, ktoré chráni na úkor vlastníkov bytov, ktorí teplú úžitkovú vodu zo spoločných rozvodov neodoberajú, rozhodnutie väčšiny vlastníkov spočívajúce v odbere tepla od odberateľa, ktorý bytovému domu dodáva teplo na prípravu teplej úžitkovej vody. Spoločenstvo vlastníkov bytov totiž dodávateľovi neplatí v jednotlivých bytoch za odobratú teplú vodu, ale za teplo, ktoré je určené na dodávku teplej vody. Námietky navrhovateľa uvádzané v odvolaní neboli preto dôvodné. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 244 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu ako aj proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa, podal na podnet navrhovateľa generálny prokurátor Slovenskej republiky mimoriadne dovolanie. Žiadal napadnuté rozhodnutia zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. **Generálny prokurátor uviedol, že základná zložka z celkových nákladov na prípravu**

teplej úžitkovej vody, ktorá tvorí 10 % celkových nákladov, sa rozpočítava len medzi konečných spotrebiteľov. Konečným spotrebiteľom je len ten spotrebiteľ, ktorý má možnosť odoberať teplú úžitkovú vodu a teda dodané teplo využíva výlučne na vlastnú spotrebu. Ak spotrebiteľ vykonal technické opatrenia (zablendovanie prívodu a zabezpečenie plombou) na odpojenie dodávky teplej úžitkovej vody a zabezpečil, aby teplú úžitkovú vodu pripravovanú centrálnne odoberať nemohol, nejde o konečného spotrebiteľa, akého má na mysli zákon, resp. vykonávacia vyhláška. V danom prípade nebolo sporné, že navrhovateľ vykonal technické opatrenia na odpojenie dodávky teplej úžitkovej vody, teplú úžitkovú vodu pripravovanú centrálnne nemal možnosť odoberať a ani neodoberal, taktiež dodané teplo potrebné na prípravu teplej úžitkovej vody nemohol využívať a ani nevyužíval výlučne na vlastnú spotrebu. Navrhovateľa teda nemožno považovať za konečného spotrebiteľa v zmysle zákona a vykonávacej vyhlášky, pretože nespĺňa základnú zákonnú podmienku uvedenú v ustanovení § 2 písm. f/ zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike (ďalej len „zákon“), teda, že dodané teplo do bytu využíval na vlastnú potrebu. Pojem konečný spotrebiteľ používaný vo vyhláške je totožný s pojmom konečný spotrebiteľ tak ako je definovaný v zákone. Pokiaľ súd napriek tomu návrh zamietol, vec nesprávne právne posúdil. Podľa názoru generálneho prokurátora základná zložka nákladov na dodané teplo vykurovanie sa síce s poukazom na ustanovenie § 5 ods. 2 vyhlášky rozpočíta aj medzi užívateľov bytov a nebytových priestorov, ktorí majú individuálne vykurovanie a nemajú priamo uzatvorenú zmluvu o dodávke a odbere tepla s dodávateľom, avšak iba ak sú títo užívatelia zároveň spotrebiteľmi vo vzťahu ku spoločným priestorom, ktoré sú vybavené vykurovacími telesami a určené na spoločné užívanie konečnými spotrebiteľmi. O takýto prípad však nešlo. **Platby za dodávku tepla na prípravu teplej úžitkovej vody a na vykurovanie nemožno stotožňovať.** Generálny prokurátor poukázal na to, že len samotná okolnosť, že do bytu vedú odpojené a zaplombované technické rozvody neznamená, že je do bytu dodávateľom zabezpečená dodávka teplej úžitkovej vody zo spoločného zdroja. Z uvedeného dôvodu nie je dodávateľ oprávnený dodávku teplej úžitkovej vody spoplatniť aj tým užívateľom bytov, ktorí v zmysle zákona a vykonávacej vyhlášky nie sú konečnými spotrebiteľmi tepla potrebného na prípravu teplej úžitkovej vody.

Navrhovateľ ani odporca sa k mimoriadnemu dovolaniu generálneho prokurátora nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal generálny prokurátor (§ 243e ods. 1 O.s.p.) v lehote jedného roka od právoplatnosti rozhodnutia súdu (§ 243g O.s.p.) proti rozhodnutiam, ktoré môže napadnúť týmto opravným prostriedkom, preskúmal napadnuté rozhodnutia bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 3 O.s.p.) v rozsahu podľa § 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že ich treba zrušiť.

V zmysle § 243f ods. 1 O.s.p. mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e, ak a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Na výskyt procesných väd konania vymenovaných v § 237 O.s.p. a tiež tzv. iných procesných väd konania majúcich za následok nesprávne rozhodnutie vo veci sa prihliada nielen v konaní o dovolaní (viď § 242 ods. 1 O.s.p.), ale aj v konaní o mimoriadnom dovolaní (viď § 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p.) bez zreteľa na to, či boli alebo neboli v tomto mimoriadnom opravnom prostriedku uplatnené.

Procesné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli v konaní o mimoriadnom dovolaní namietané a ani nevyšli najavo. Podľa právneho názoru najvyššieho súdu ale v konaní na súdoch nižších stupňov došlo k tzv. inej vade konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 243f ods. 1 písm. b/ O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 132 O.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

V mimoriadnom dovolaní generálny prokurátor Slovenskej republiky namietal nesprávne právne posúdenie veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že odvolací súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval.

Dovolací súd je pri preskúvaní právoplatného rozhodnutia odvolacieho súdu viazaný rozsahom dovolacieho návrhu a uplatneným dovolacím dôvodom. Viazanosť dovolacieho súdu dôvodom uvedeným v dovolaní sa prejavuje nielen vo viazanosti dôvodom zodpovedajúcemu niektorému v zákone vymedzenému dovolaciemu dôvodu, ale predovšetkým vo viazanosti tým, ako bol tento dovolací dôvod v dovolaní opísaný, t.j. uvedenie okolností, z ktorých dovolateľ usudzuje, že uvedený dovolací dôvod je daný.

Podľa § 2 písm. f/ zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike na účely tohto zákona sa rozumie konečným spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorej dodávateľ dodáva teplo priamo alebo ktorej dodávateľ alebo odoberateľ množstvo dodaného tepla rozpočítava a ktorý ***dodané teplo využíva výlučne na vlastnú spotrebu.***

Podľa § 2 písm. a/ vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetí č. 630/2005 Z.z. na účely tejto vyhlášky sa rozumie rozpočítavaním množstva dodaného tepla rozpočítavanie nákladov za dodané teplo na vykurovanie alebo na prípravu teplej úžitkovej vody odberateľovi alebo konečnému spotrebiteľovi.

Zo spisu je zrejmé, že navrhovateľ vykonal technické opatrenie a to zablendovanie prívodu a zabezpečenie plombou na odpojenie teplej úžitkovej vody a zabezpečil, aby teplú úžitkovú vodu pripravovanú centrálnie odoberať nemohol. Nemožno preto navrhovateľa

označiť za konečného spotrebiteľa v zmysle zákona a vykonávacej vyhlášky. Navrhovateľ nenaplnil požiadavku § 2 písm. f/ zákona, teda že dodané teplo do bytu využíval na vlastnú potrebu.

Na základe uvedeného je treba súhlasiť aj s ďalším názorom generálneho prokurátora, že základná zložka na dodané teplo na vykurovanie sa síce s poukazom na ustanovenie § 5 ods. 2 vyhlášky rozpočíta aj medzi užívateľov bytov a nebytových priestorov, ktorí majú individuálne vykurovanie a nemajú priamo uzatvorenú zmluvu o dodávke a odbere tepla s dodávateľom, ale ak sú títo užívatelia zároveň spotrebiteľmi vo vzťahu k spoločným priestorom, ktoré sú vybavené vykurovacími telesami a určené na spoločné užívanie konečnými spotrebiteľmi. Správne poukázal generálny prokurátor, že o takýto prípad v prejednávanej veci nešlo. V danej veci ide o dodávku tepla na prípravu teplej úžitkovej vody a nie o dodávku tepla na vykurovanie. *Tým, že súdy z tohto aspektu neposudzovali skutkový stav veci (či postačujú už zistené skutočnosti, resp. či je potrebné prípadné doplnenie dokazovania) v nadväznosti k právnej stránke veci, došlo vo vzťahu k uvedenému nesprávnemu právnomu posúdeniu veci k inej vade v konaní, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v zmysle § 243f ods. 1 písm. b/ O.s.p. Na takúto inú vadu je dovolací súd povinný prihliadať aj z úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1 O.s.p.), nie je preto rozhodujúce, či bol tento dovolací dôvod v mimoriadnom dovolaní generálnym prokurátorom uplatnený alebo nie.*

Pokiaľ generálny prokurátor namietal nesprávne právne posúdenie veci v zmysle § 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p., treba uviesť, že mimoriadnym dovolaním napadnuté rozhodnutia nebolo možné podrobiť prieskumu z hľadiska správnosti v nich zaujatých právnych záverov, lebo v dôsledku spomenutej procesnej vady nemožno posúdiť, či súdy správne aplikovali príslušnú právnu normu na zistený skutkový stav a či z nej vyvodili správne právne závery.

Z týchto dôvodov najvyšší súd zrušil mimoriadnym dovolaním napadnuté rozhodnutia a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 243i O.s.p. v spojení s § 243b O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znovu o trovách pôvodného i dovolacieho konania (§ 243i O.s.p. v spojení s § 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. októbra 2011

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová